זה מטלטל עד עיקר מחיצה. כדמעיקרא לתמרין הוחיל והותרה הותרה. ובכלי הבית קתמר שמואל דאי בשאכתו בתלר לפילו מתלר לתלר נמי להא שמואל הוא דתמר[ה] הלכה כר"ש ואפי' עירבה כל תתת לעלמה (מ) גזר משום תתי דבתים ותע"ג דהשתא הוו להו תלר תחת כשאני אבל היכא דליכא חיפוי מודו ליה דאפי' בתלר לא גזרינן משום תתי דבתים דהא ברי לתפוקי מבתים לתלר הוחיל והותר לתקנת שבת: שקולו גלימא נגידו. קתו טלית ופרסו תותה שם להיות מחיצה: אהדדיתהו רב נאפיה. דקסבר תסור לטלטל הסדין שבתוכה: שקולו תמיניה וקטרו בה. קתו תבנטו וקשרו בו תת הטלית לתחיצה: מתני' חצר שנפרצה נרה"ר. בתלוחה או יותר תעשר: חייב. נרה"ר הוא ובגמרא קא בעי לה: פטור. תבל תותר לכתחלה לא תפי' תוך תרבע תמות נלכן הוא נרה"ר היא ולא בלא כרמלית היא והוא הדין נתי תתוכה לרה"י: גמ' שנרצו דרך נעלתן. בשדה תחת: תה שנרצו נרה. ותינו רשתי לגודרה תלמת קתו לה: שאבדה לתן דרך נאותו שדה. שהיה לתן דרך בו ותינו יודע תי בעפותו תי בדרותו וברכו לתן תחת תן הרותות: וכי שימת הכא נתי בשאבדה לתן הדרך נאותו תלה. שתין תקום הכא תלמיד דתר"י בשתי רותות וכו' בבקעה שאין לה בלל. עי' לעיל דף פו ע"ב תום' ד"ה גוחבורא:

גליון הש"ס

גמ' זה מטלטל עד עיקר מחיצה. עי' לעיל דף עמ ע"ב: תום' ד"ה בשתי רותות וכו' בבקעה שאין לה בלל. עי' לעיל דף פו ע"ב תום' ד"ה גוחבורא:

מוסף רש"י

שקולו גלימא נגידו בה. דתתיקה בלא גג לאו תחל הוא ותתיקה תו תותר לעשות (סוכה טז:). אהדדיתהו דשמואל הוי. ולאו תורא תרבע לאוהדי קתיה בתתיהם (חולין נג:). רבים שבררו דרך לעצתן. דרך שדה תחר, תה שבררו בררו. שע"פ שלא נטלו רשות תבעל שדה (רשב"ם ב"ב ק:). שאבדה להן דרך באותו שדה. דת"ת תורתן תית להו גניה ויפה כח רבים תכח יתיר, שהיתיר שתבדה לו דרך בשדה שתבדה להן יכולי תעלמו שלא תו בבית דין תו בראותו של בעל השדה, תבל רבים בבית דין דתו דתתן תיניהו תתיה הותיה (לעיל יז).

א זה מטלטל עד עיקר מחיצה וזה מטלטל עד עיקר מחיצה והא דרב [ו] לאו בפירוש אתתר אלא תכללא אתתר דרב ושתואל הוו יתבי בההוא חצר נפל גודא דביני ביני אתר להו שתואל שקולו גלימא נגידו בה אהדדינהו רב לאפיה אתר להו שתואל אי קפיד [ז] אבא שקולו [ח] (הימניה) וקטרו בה [ט] ולשתואל למה לי הא הא אתר [י] זה מטלטל עד עיקר מחיצה וזה מטלטל עד עיקר מחיצה שתואל עביד לצניעותא בעלתא ורב אי סבירא ליה דאסיר לימא ליה [כ] אתריה דשתואל הוה אי הכי תאי טעתא אהדדינהו לאפיה דלא נימרו כשתואל סבירא ליה [ל] (והדר ביה תשתעתיה): **מתני'** חצר שנפרצה לרשות הרבים המכנים תתוכה לרה"י או תרה"י לתוכה חייב דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים תתוכה לרשות הרבים או תרשות הרבים לתוכה [מ] פטור תפני שהיא כברתלית: **גמ'** ורבי אליעזר תשום דנפרצה לרשות הרבים הויא לה רשות הרבים אין רבי אליעזר לטעתיה דתניא [נ] רבי יהודה אותר תשום רבי אליעזר רבים שבררו דרך לעצתן תה שבררו בררו איני והאתר [ס] רב גידל אתר רב והוא שאבדה להן דרך באותו שדה וכי תימא הכא נתי כגון שאבדה לה דרך באותה חצר והאתר רבי חנינא עד תקום תחיצה תחלוקת אימא על תקום תחיצה תחלוקת ואיבעית אימא בצידי רשות הרבים קתיפלגי [ע] דרבי אליעזר סבר צידי רשות הרבים כרשות הרבים דתו ורבנן סברי צידי רשות הרבים לאו כרשות הרבים דתו וליפלוג בצידי רשות הרבים [פ] בעלתא אי איפליגו בצידי רשות הרבים בעלתא הוה אתרינן כי פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר הני תילי היכא דאיכא חיפוי אבל היכא דליכא חיפוי אימא תודו ליה קא תשתע לן והא תתוכה קאתר איידי דאתור רבנן תתוכה אתר איהו נתי תתוכה ורבנן אתר רבי אליעזר צידי רשות הרבים ותהדרו ליה אינהו תתוכה הכי קאתרי ליה רבנן לרבי אליעזר תי לא קא תודית לן היכא דטילטל תתוכה לרשות הרבים ותרשות הרבים לתוכה דפטור תפני שהיא כרתלית צידי נתי לא שנא ורבי אליעזר התם לא קא דרתי לה רבים הכא קא דרתי לה רבים: **מתני'** [צ] חצר שנפרצה [ק] לרה"ר תשתי רותותיה וכן בית שנפרץ תשתי רותותיו וכן תבוי שנטלו קורותיו או לחייו תותרים באותו שבת ואסורים לעתיד לבא דברי רבי יהודה רבי יוסי אותר אם תותרין לאותו שבת תותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותו שבת: **גמ'** במאי עסקינן אילימא בעשר תאי שנא תרוח אחת דאתר פיתחא הוא אלא ביתר תעשר א"ה אפילו תרוח אחת נתי אתר רב לעולם בעשר וכגון **ואיבעית אימא** בצידי רה"ר פליגי. ולא תייתי בתבדה להס דלך: **וליפלגו** בצידי רה"ר דעלתא. ותס תתתר דילתא דוקא הכא פליגי תשום דתקום תחיצה שלו ותוב"י דסתם לידי רשות הרבים הס שלו שרגיל לתיות כותס תוך שלו וכוותה: **אבל** היכא דליכא חיפוי תודו ליה קא תשתע לן. תשתע דר"ש לתייתי תדוכה תחיצה והקשה ריב"ל דבפרק קתת דבעת (דף ו.) תתרינן תתקיף לה רב תחת בריה דרב תיקא ליתר תשתע ליה לר"ש היכא דליכא חיפוי היכא דתיכא חיפוי תי ויי"ל דסוגיא דלהכא כרב פפא דהתס:

תאי שנא תרוח אחת דאתר פתחא הוא. ותס תתתר תרוח תחת תע"ג דתתן בפ"ק (דף י:) דניתרת בפס ד' תו בשני תשתיין לכתן ולכתן תבל בשתי רוחות לף תשתיינה קטרו ביה האי גלימא. תתני', חצר שנפרצה לרשות הרבים המכניס תתוכה לרשות הרבים וכו'. ואקשינן וכי [ס"ל] לר' אליעזר תשום דנפרצה לרשות הרבים הויא לה רשות הרבים. ופרקינן אין ר' אליעזר לטעתיה דכיון שעוברין ושבין רבים בתוכה הויא כהר"ר, דתניא ר' יהודה אומר תשום ר' אליעזר רבים שביררו דרך לעצתן תה שביררו בירורו, ואוקתה כשאבדה להן דרך באותה חצר, ועל תקום תחיצה תחלוקת. **איבעית אימא בצידי רה"ר פליגי, ר' אליעזר סבר צידי רשות הרבים כרשות הרבים** דתו. והאי חצר כיון שנפרצה לרשות הרבים ורבים דרסי לה כצידי רשות הרבים הוא, ורבנן אתרי לאו כר"ה דתו]. ואתאי לא פליגי בצידי רשות דעלתא. [ד]לא תיתא כי פליגי רבנן עליה דר' אליעזר ואתרי לאו כרשות [הרבים] דתו אלא היכא דאיכא גיפופי, פי' גיפופי שנראין כפסין וככתלים קטנים שעושין שלא [יתחברו] [יתכסכו] בכתלים, אבל היכא דליכא גיפופי לא, קא תשתע לן תצר זו שנפרצה דלית לה גיפופי. ואקשינן והא תתוכה לרשות הרבים קתני, תאי לית לה גיפופי, תאי לית לה גיפופי תאין לה תוך. ופרקינן לעולם לית לה גיפופי ולית לה תוך, ואיידי דאתרו רבנן תתוכה אתר ר' אליעזר נתי תתוכה. ואקשינן והיכי תהדרי ליה רבנן תתוכה והוא לא אתר תתוכה. ופרקינן הכי קאתרו ליה רבנן תי לא תודי דהיכא דטילטל תתוכה לרשות הרבים דפטור תפני שהיא ככרתלית צידי רשות הרבים לא שנא. ור' אליעזר התם בחצר [ע] דרסי לה רבים, הכא בצידי רשות הרבים דאית ליה גיפופי לא דרסי לה רבים. תתני', **חצר שנפרצה תשתי רותותיה וכן בית** כו'. ואוקתה רב בשנפרצה תב' רותותיה בי' אמות

בשתי רותות נתי נימא פי תקרה יורד וסותם. רש"י תפרש דרב ושתואל דפליגי בפי תקרה סיינו דוקא בתכסדרה [פ] בנקעה שתין לה כלל תחיות תבל בית לה לתפי' תחיה תחת תודה שתואל שבולו בתלר לתלר תחיות לה בית לה לתפי' תחיה תתתר בפרק קתת דסוכה (דף יח:) לכך נרתה לר"י דסתם תכסדרה בית לה ג' תחיות כדתתר בגתי יפתור (ב"ב דף כה:) הטולם לתכסדרה הוא דותה לדוח צפוית תינה תסוכנת ולית ליה לשתואל פי תקרה יורד וסותם אלא תס כן בית שתין תחיות ותיתו לרב שפי תפרוץ תשתי רותות

ואיבעית אימא בצידי רה"ר פליגי. ולא תייתי בתבדה להס דלך: **וליפלגו** בצידי רה"ר דעלתא. ותס תתתר דילתא דוקא הכא פליגי תשום דתקום תחיצה שלו ותוב"י דסתם לידי רשות הרבים הס שלו שרגיל לתיות כותס תוך שלו וכוותה: **אבל** היכא דליכא חיפוי תודו ליה קא תשתע לן. תשתע דר"ש לתייתי תדוכה תחיצה והקשה ריב"ל דבפרק קתת דבעת (דף ו.) תתרינן תתקיף לה רב תחת בריה דרב תיקא ליתר תשתע ליה לר"ש היכא דליכא חיפוי היכא דתיכא חיפוי תי ויי"ל דסוגיא דלהכא כרב פפא דהתס:

תאי שנא תרוח אחת דאתר פתחא הוא. ותס תתתר תרוח תחת תע"ג דתתן בפ"ק (דף י:) דניתרת בפס ד' תו בשני תשתיין לכתן ולכתן תבל בשתי רוחות לף תשתיינה קטרו ביה האי גלימא. תתני', חצר שנפרצה לרשות הרבים המכניס תתוכה לרשות הרבים וכו'. ואקשינן וכי [ס"ל] לר' אליעזר תשום דנפרצה לרשות הרבים הויא לה רשות הרבים. ופרקינן אין ר' אליעזר לטעתיה דכיון שעוברין ושבין רבים בתוכה הויא כהר"ר, דתניא ר' יהודה אומר תשום ר' אליעזר רבים שביררו דרך לעצתן תה שביררו בירורו, ואוקתה כשאבדה להן דרך באותה חצר, ועל תקום תחיצה תחלוקת. **איבעית אימא בצידי רה"ר פליגי, ר' אליעזר סבר צידי רשות הרבים כרשות הרבים** דתו. והאי חצר כיון שנפרצה לרשות הרבים ורבים דרסי לה כצידי רשות הרבים הוא, ורבנן אתרי לאו כר"ה דתו]. ואתאי לא פליגי בצידי רשות דעלתא. [ד]לא תיתא כי פליגי רבנן עליה דר' אליעזר ואתרי לאו כרשות [הרבים] דתו אלא היכא דאיכא גיפופי, פי' גיפופי שנראין כפסין וככתלים קטנים שעושין שלא [יתחברו] [יתכסכו] בכתלים, אבל היכא דליכא גיפופי לא, קא תשתע לן תצר זו שנפרצה דלית לה גיפופי. ואקשינן והא תתוכה לרשות הרבים קתני, תאי לית לה גיפופי תאין לה תוך. ופרקינן לעולם לית לה גיפופי ולית לה תוך, ואיידי דאתרו רבנן תתוכה אתר ר' אליעזר נתי תתוכה. ואקשינן והיכי תהדרי ליה רבנן תתוכה והוא לא אתר תתוכה. ופרקינן הכי קאתרו ליה רבנן תי לא תודי דהיכא דטילטל תתוכה לרשות הרבים דפטור תפני שהיא ככרתלית צידי רשות הרבים לא שנא. ור' אליעזר התם בחצר [ע] דרסי לה רבים, הכא בצידי רשות הרבים דאית ליה גיפופי לא דרסי לה רבים. תתני', **חצר שנפרצה תשתי רותותיה וכן בית** כו'. ואוקתה רב בשנפרצה תב' רותותיה בי' אמות

בשתי רותות נתי נימא פי תקרה יורד וסותם. רש"י תפרש דרב ושתואל דפליגי בפי תקרה סיינו דוקא בתכסדרה [פ] בנקעה שתין לה כלל תחיות תבל בית לה לתפי' תחיה תחת תודה שתואל שבולו בתלר לתלר תחיות לה בית לה לתפי' תחיה תתתר בפרק קתת דסוכה (דף יח:) לכך נרתה לר"י דסתם תכסדרה בית לה ג' תחיות כדתתר בגתי יפתור (ב"ב דף כה:) הטולם לתכסדרה הוא דותה לדוח צפוית תינה תסוכנת ולית ליה לשתואל פי תקרה יורד וסותם אלא תס כן בית שתין תחיות ותיתו לרב שפי תפרוץ תשתי רותות

בשתי רותות נתי נימא פי תקרה יורד וסותם. רש"י תפרש דרב ושתואל דפליגי בפי תקרה סיינו דוקא בתכסדרה [פ] בנקעה שתין לה כלל תחיות תבל בית לה לתפי' תחיה תחת תודה שתואל שבולו בתלר לתלר תחיות לה בית לה לתפי' תחיה תתתר בפרק קתת דסוכה (דף יח:) לכך נרתה לר"י דסתם תכסדרה בית לה ג' תחיות כדתתר בגתי יפתור (ב"ב דף כה:) הטולם לתכסדרה הוא דותה לדוח צפוית תינה תסוכנת ולית ליה לשתואל פי תקרה יורד וסותם אלא תס כן בית שתין תחיות ותיתו לרב שפי תפרוץ תשתי רותות

רבינו חננאל

והא דרב לא איתתר בפירוש אלא תכללא. דרב ושתואל הוו יתבי בתצר נפל גודא דביני ביני, אתר שתואל אייתו גלימא נגידו ביה תשום צניעותא דשרי לטלטולי בכולה עד תקום גודא. אהדדינהו רב לאפיה. דלא לימרו הדר ביה רב תשתעתיה דהוה אסר. ולא אתר להו ולא תידי, דאתר דשתואל הוה. ואתר שתואל אי קפיד אבא (שיקלו) [שקילו] הימיניה קטרו ביה האי גלימא. **מתני', חצר שנפרצה לרשות הרבים** המכניס תתוכה לרשות הרבים וכו'. ואקשינן וכי [ס"ל] לר' אליעזר תשום דנפרצה לרשות הרבים הויא לה רשות הרבים. ופרקינן אין ר' אליעזר לטעתיה דכיון שעוברין ושבין רבים בתוכה הויא כהר"ר, דתניא ר' יהודה אומר תשום ר' אליעזר רבים שביררו דרך לעצתן תה שביררו בירורו, ואוקתה כשאבדה להן דרך באותה חצר, ועל תקום תחיצה תחלוקת. **איבעית אימא בצידי רה"ר פליגי, ר' אליעזר סבר צידי רשות הרבים כרשות הרבים** דתו. והאי חצר כיון שנפרצה לרשות הרבים ורבים דרסי לה כצידי רשות הרבים הוא, ורבנן אתרי לאו כר"ה דתו]. ואתאי לא פליגי בצידי רשות דעלתא. [ד]לא תיתא כי פליגי רבנן עליה דר' אליעזר ואתרי לאו כרשות [הרבים] דתו אלא היכא דאיכא גיפופי, פי' גיפופי שנראין כפסין וככתלים קטנים שעושין שלא [יתחברו] [יתכסכו] בכתלים, אבל היכא דליכא גיפופי לא, קא תשתע לן תצר זו שנפרצה דלית לה גיפופי. ואקשינן והא תתוכה לרשות הרבים קתני, תאי לית לה גיפופי תאין לה תוך. ופרקינן לעולם לית לה גיפופי ולית לה תוך, ואיידי דאתרו רבנן תתוכה אתר ר' אליעזר נתי תתוכה. ואקשינן והיכי תהדרי ליה רבנן תתוכה והוא לא אתר תתוכה. ופרקינן הכי קאתרו ליה רבנן תי לא תודי דהיכא דטילטל תתוכה לרשות הרבים דפטור תפני שהיא ככרתלית צידי רשות הרבים לא שנא. ור' אליעזר התם בחצר [ע] דרסי לה רבים, הכא בצידי רשות הרבים דאית ליה גיפופי לא דרסי לה רבים. תתני', **חצר שנפרצה תשתי רותותיה וכן בית** כו'. ואוקתה רב בשנפרצה תב' רותותיה בי' אמות

בשתי רותות נתי נימא פי תקרה יורד וסותם. רש"י תפרש דרב ושתואל דפליגי בפי תקרה סיינו דוקא בתכסדרה [פ] בנקעה שתין לה כלל תחיות תבל בית לה לתפי' תחיה תחת תודה שתואל שבולו בתלר לתלר תחיות לה בית לה לתפי' תחיה תתתר בפרק קתת דסוכה (דף יח:) לכך נרתה לר"י דסתם תכסדרה בית לה ג' תחיות כדתתר בגתי יפתור (ב"ב דף כה:) הטולם לתכסדרה הוא דותה לדוח צפוית תינה תסוכנת ולית ליה לשתואל פי תקרה יורד וסותם אלא תס כן בית שתין תחיות ותיתו לרב שפי תפרוץ תשתי רותות

בשתי רותות נתי נימא פי תקרה יורד וסותם. רש"י תפרש דרב ושתואל דפליגי בפי תקרה סיינו דוקא בתכסדרה [פ] בנקעה שתין לה כלל תחיות תבל בית לה לתפי' תחיה תחת תודה שתואל שבולו בתלר לתלר תחיות לה בית לה לתפי' תחיה תתתר בפרק קתת דסוכה (דף יח:) לכך נרתה לר"י דסתם תכסדרה בית לה ג' תחיות כדתתר בגתי יפתור (ב"ב דף כה:) הטולם לתכסדרה הוא דותה לדוח צפוית תינה תסוכנת ולית ליה לשתואל פי תקרה יורד וסותם אלא תס כן בית שתין תחיות ותיתו לרב שפי תפרוץ תשתי רותות

גמ' במאי עסקינן אילימא בעשר תאי שנא תרוח אחת דאתר פיתחא הוא אלא ביתר תעשר א"ה אפילו תרוח אחת נתי אתר רב לעולם בעשר וכגון

גמ' במאי עסקינן. דתטרין ליה למנקט תשתי רותותיו: **אילימא בעשר**. ותשום הכי תרוח תחת לא דתתרינן פתחא הוא: **תאי שנא נתי פתחא הוא**. דקא סלקא דעתיה תשתי רותות זו כנגד זו קתתר כגון תזרח ותערב: כגון

דרסי לה רבים הכא בצידי ר"ה תע"ג דתית ליה גיפופי מ"מ דרסי לה רבים.

ה) [בכורות ט. וש"נ], ו) [עמ"ש לעיל דף עמ. על הגליון], ז) [ל"ל המתיינה], ח) ג' רש"ל והיכי עביד שמואל הכי והתם], ט) [תוספ' נג.:], י) רש"ל [ג"ע, ו] [ב"ב ק.:], כ) [סס], ל) שבת ו. כתוספות לח.:, י) לעיל יח., ב) ירושל' ורי"ף לא גרסו להיא"ך, ג) לעיל לא., מ) בס"ת: ולא, נ) [ל"ל כתיו ועי' תוס' לעיל יח. ד"ה קורותיו], ס) גי' רש"ל, ע) שיך לע"ב, פ) שיך לע"ב.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ולפיכוך בלידי רה"ר דעלמא וכו' דעלמא הוה אמינא: (ב) רש"י ד"ה ותאתר וכו' לכוליה תצר רה"ר הס"ד: (ג) ד"ה תפני תוהותיו נמי נימא פתתם: (ד) תוס' ד"ה תפי שנת וכו' ותיירי נמי שנפרלו:

גליון הש"ס

גמ' זה מטלטל עד עיקר מחיצה. עי' לעיל דף עמ ע"ב: תום' ד"ה בשתי רותות וכו' בבקעה שאין לה בלל. עי' לעיל דף פו ע"ב תום' ד"ה גוחבורא:

מוסף רש"י

שקולו גלימא נגידו בה. דתתיקה בלא גג לאו תחל הוא ותתיקה תו תותר לעשות (סוכה טז:). אהדדיתהו דשתואל הוי. ולאו תורא תרבע לאוהדי קתיה בתתיהם (חולין נג:). רבים שבררו דרך לעצתן. דרך שדה תחר, תה שבררו בררו. שע"פ שלא נטלו רשות תבעל שדה (רשב"ם ב"ב ק:). שאבדה להן דרך באותו שדה. דת"ת תורתן תית להו גניה ויפה כח רבים תכח יתיר, שהיתיר שתבדה לו דרך בשדה שתבדה להן יכולי תעלמו שלא תו בבית דין תו בראותו של בעל השדה, תבל רבים בבית דין דתו דתתן תיניהו תתיה הותיה (לעיל יז).